

ПАРАФІЯЛЬНИЙ БЮЛЕТЕНЬ

Святий Кіран, католик

Церква в Кемпбелт ауні т а Айлі

Seann Loch Chille Chiarain

7 червня 2026 року

Урочистість Пресвятого Тіла і Крові Христової

Святого Кірана, Кемпбелтаун, Кінтайр

10-й тиждень за звичайним часом

Вівторок: Свята Меса, 18:00

Середа: Поклоніння та ранкова молитва, 9:30; Свята меса, 10:00

Група для обговорення: без групи для обговорення

П'ятниця: Молитва середини ранку, 9:50; Свята меса, 10:00

Наступних вихідних:

Субота, 13 червня, Свята Меса, 18:00

Неділя, 14 червня, 11-та неділя за звичайним часом, Свята Меса, 10:00.

Таїнство примирення: субота з 17:30 до 17:50 або будь-коли за запитом.

Єпископальна церква Святого Колумби, Бріджсэнд, острів Айла

7 червня, **Тілесний Христос: Свята Меса, 16:00**

21 червня: **Свята Меса, 16:00**

Відповідь на псалом

О Єрусалим, прославляй Господа!

Послідовність

Хліб ангелів годував паломників
справжній хліб для дитячого харчування,
Собакам, яких не можна пропонувати.

Підписано Ісааком на вівтарі,
Від Агнця та Пасхальної вечері,
і в манні фігурували.

Ісусе, їжа і годувальник нас,
Тут, з Мерсу Feed і Другом,

Лауда, Сіон

Тоді даруй на небесах Фелісіті.
Господи всіх, хто тут нас годує,
Великі гості, спадкоємці, товариші змушують
нас,
у вічному товаристві.
Амінь. Алілуя.

Святий Фома Аквінський (1225–1274), переклад святого Роберта Саутвелла (бл. 1561–1595)

Євангельське прославлення

Алілуя, алілуя.

Я — живий хліб, що зійшов з небес, каже Господь.

Якщо хтось з'їсть цей хліб, він житиме вічно.

Алілуя.

Антифон причастя

*Хто їсть мою плоть і п'є мою кров
залишається в мені, а я в ньому, каже Господь.*

Візьми п'ять хвилин

Витрачайте лише п'ять хвилин на день, і ваша віра буде глибшою та зростатиме — день за днем.

ПОНЕДІЛОК: СВЯТО

ОСВЯЧЕННЯ СОБОРУ

8 ЧЕРВНЯ 2026

Плоть і кров?

У слухний момент Ісус випробовує
Своїх учнів важливим питанням: *Ким
люди кажуть, що Я є, а Ви — ким Я є?* В
Ізраїлі його широко визнавали як
могутнього Божого чоловіка, навіть
порівнювали з найвидатнішими
пророками — Іваном Хрестителем,
Іллею та Єремією. Петро, завжди
швидкий у відповіді, вигукнув, що він —
Христос, Син живого Бога. Жодна
смертна істота не могла відкрити це
Петру; а лише Бог. Потім Ісус надає
Петру владу керувати церквою, яку Ісус
мав би побудувати, церквою, яку жодна
сила не зможе перемогти. Ісус грає на
імені Петра, яке є тим самим словом
для «каменя» як арамейською, так і
грецькою. Назвати когось «каменем» —
це один із найбільших компліментів.
Стародавні рабини мали прислів'я: коли

Бог побачив Авраама, він вигукнув: «Я
відкрив камінь, на якому заснував світ».
Через Авраама Бог заснував для себе
націю. Через віру Петро зрозумів, ким
насправді є Ісус.

Сьогоднішні читання: 2 Хронік 5:6-10,
13-6:2; Матвія 16:13-19. *"... і все, що ти
зв'яжеш на землі, буде зв'язано на небі,
а все, що розпустиш на землі, буде
розв'язане на небі»*

ВІВТОРОК: УРОЧИСТІСТЬ

СВЯТОГО КОЛУМБИ (COLUM

CILLE), АБАТ

9 ЧЕРВНЯ 2026

Що ти цінуватимеш

Сам Господь — найбільший скарб, який
ми можемо мати. Відмовитися від усього
іншого, щоб мати Господа як наш скарб
— це не сум, а найбільша радість.
Дивіться притчу Ісуса про скарб,
захований у полі (Матвія 13:44). Продаж
усього, що маємо, може означати багато
різних речей — наших друзів, нашої

роботи, нашого «стилю» життя, того, чим ми займаємося у вільний час. Ісус кинув виклик молодому чоловікові, бо його серце було власницьким. Він боявся віддавати іншим, боячись втратити те, що здобув. Ті, хто щедрий до Бога та інших, розуміють, що не можуть перевершити Бога у щедрості. Бог благословляє нас духовними благами, які значно переважають швидкоплинні радощі матеріальних благ. Лише Він може задовольнити найглибше прагнення і бажання нашого серця. Чи готові ви розлучитися з усім, що може завадити вам шукати справжню радість з Ісусом?

Сьогоднішні читання: Ісаїя 42:1-12; Колоссянам 1:24-29; Марка 10:17-30. *"З людиною це неможливо, але не з Богом. Бо все можливо з Богом."*

СЕРЕДА: МЕМОРІАЛ СВЯТОГО ЕФРЕМА, ДИЯКОНА, ЛІКАРЯ

10 ЧЕРВНЯ 2026

Музика робить людину

Чи обов'язково теологія має бути нудною? Не за словами святого Ефрема, який складав своє навчання у поезії та пісні. Його називають Данте IV століття та Арфою Духа — і йому приписують те, що гімн став невід'ємною частиною християнського богослужіння. Хоча мелодії втрачені, текст до 400 гімнів Ефрема досі зберігся. Його симпатії в сучасних термінах визначаються екологічними, феміністськими та цілющими. Ви досі можете почути його спадщину у наших найкращих авторах гімнів сьогодні. Слушайте Бернадетт Фаррелл, Крістофера Вокера, Джессі Манібусана — або свого улюбленого релігійного виконавця.

Сьогоднішні читання: 1 Царів 18:20-39; Матвія 5:17-19. *"Не думай, що я прийшов скасувати закон чи пророків. Я прийшов не скасувати, а виконати."*

ЧЕТВЕР: МЕМОРІАЛ СВЯТОГО АПОСТОЛА ВАРНАВИ

11 ЧЕРВНЯ 2026 РОКУ

Увійти в історію

Яким було життя за часів апостола Варнави, пам'ятник якого знаходиться сьогодні? Тисячі людей одночасно ставали християнами без реальних формальностей чи інфраструктури в церкві. Тут діяли «благодать Божа» і «твердість серця», як показує сьогоднішнє перше читання, але також були переслідування та внутрішні конфлікти. Кожна епоха має свої виклики та можливості. Як ви будете Тіло Христове у свій історичний момент?

Сьогоднішні читання: Діяння 11:21b-26; 13:1-3; Матвія 5:20-26. *"Любити ближнього свого, як самого себе" цінніше за всі всепалені жертви та жертви."*

П'ЯТНИЦЯ: УРОЧИСТІСТЬ НАЙСВЯТІШОГО СЕРЦЯ ІСУСА

12 ЧЕРВНЯ 2026

Слідуйте за зворушливою відданістю. Відданість Святому Серцю Ісуса підкреслює довготерплячу любов і співчуття Христа до всього людства. Співчуття — це сукупність мудрості та благодаті. Якщо ми вирішимо прийняти її як наш керівний принцип, вона може вказати шлях до щедрого і добродісного життя. Літанія до Святого Серця містить такі рядки — можливо, ви захочете зробити їх своїми сьогодні: «Серце Ісуса, дім Божий і ворота небесні. / Серце Ісуса, сяюча піч милосердя. / Серце Ісуса, посудина справедливості і любові. / Серце Ісуса, сповнене доброти і любові. / . . . . . / Серце Ісуса, найгідніше всякої похвали."

Сьогоднішні читання: Второзаконня 7:6-11; 1 Івана 4:7-16; Матвія 11:25-30. *"Приходьте до Мене всі, хто трудиться і обтяжений, і я дам вам спокій."*

СУБОТА: МЕМОРИАЛ НЕПОРОЧНОГО СЕРЦЯ МАРІЇ

13 ЧЕРВНЯ 2026

Виведи себе в руки

Слово «бездоганний» означає «чистий» — точніше «без вад». Церква називає серце Пресвятої Діви Марії непорочним, бо вона була матір'ю Ісуса, який був без гріха, головним людським вадом. Ось у чому теологічна причина. Але як ми можемо наслідувати таку досконалість? Людство зовсім не бездоганне. Наші обмеження часто вказують на нашу

віддаленість від божественної досконалості. Але Марія мала чистоту серця: вона завжди прагнула зрозуміти, відкритися і слідувати Божій волі для неї. Її наміром було прислухатися до Божих намірів. Хоча ми можемо не досягти досконалості Марії у відповіді на Божі підказки, ми можемо наслідувати її готовність шукати Божі бажання для себе.

Сьогоднішні читання: 1 Царів 19:19-21; Лука 2:41-51. *"І його мати зберігала все це у своєму серці..."*

Читання на Уроцистість Пресвятого Тіла і Крові Христа

Второзаконня 8:2-3, 14b-16a

У своїй останній промові Мойсей нагадує народу про Боже підтримуюче слово.

Псалом 147:12-13, 14-15, 19-20

Божественне слово і закон були довірені Ізраїлю як благословення.

1 Коринтян 10:16-17

Наше містичне спілкування з Христом дає нам частку в Його благословенні та зламаності.

Івана 6:51-58

Так само, як Ісус ділиться життям свого Отця, він живе й у нас, хто тут їсть і п'є.

Слова на Слові

Христос, наш хліб

Історія уроцистості

Щороку, на свято Тіла Христова, католики виходять на вулиці. Ми проходимо процес, тримаючи Пресвятий Таїнство високо в монстранції, співаючи гімни та публічно проголошуючи основну істину нашої віри: що Ісус Христос справді присутній — Тіло, Кров, Душа і Божественність — у Євхаристії. Але звідки взялася ця прекрасна традиція? Ця історія є потужним нагадуванням про те, що Бог часто діє через смиренних і сумнівних, щоб Його присутність була відомою.

Бенкет, народжений з дива

Походження цієї уроцистості сягає XIII століття, часу інтенсивних богословських дебатів. Поки вчені сперечалися про природу Євхаристії, і багато людей втрачали віру, Христос взяв справу у свої руки.

Він з'явився до скромної бельгійської черниці, святої Юліани Льєзької, з унікальним проханням: Він хотів встановити особливий день свята на честь Його присутності у Пресвятому Таїнстві. Ідея поступово набирала популярності. Місцевий єпископ Роберт Льєзьський заснував свято для своєї єпархії у 1247 році. У повороті подій, який міг організувати лише Бог, друг і сповідник Юліани, Жак Панталеон, пізніше був обраний Папою Урбаном IV.

Саме за правління Папи Урбана драматична подія закріпила свято для всесвітньої Церкви. Німецький священник Петро Празький перебував у паломництві до Риму. Як і багато хто з нас, він боровся з сумнівами щодо Реальної Присутності. Під час служіння меси в місті Больсена його сумніви досягли критичного рівня.

Щойно він промовив слова освячення, Євхаристія почала кровоточити.

Кров капала з посвяченого Господаря на його руки і на капрала, маленьку білу тканину на віттарі. Приголомшений, священник намагався приховати, що відбувається, але кілька крапель впали на мармурову підлогу. Громада бачила все.

Звістка швидко дійшла до Папи Урбана IV, який перебував неподалік в Орвіето. Він надіслав слідчих, які підтвердили диво. І досі ви можете відвідати собор Орвіето в Італії та вшанувати самого тілесного, забарвленого Дорогоцінною Кров'ю Христа. Перекоаний цим потужним знаком, Папа Урбан IV розширив свято Тіла Христового на всю Церкву у 1264 році.

Ост ат очне джерело: Слова Христ а

Хоча чудодійна історія є переконливою, наша віра зрештою ґрунтується на публічному Одкровенні Ісуса Христа, яке міститься у Писанні. Приватні одкровення, як у святої Юліани, просто повертають нас до істини, яка завжди була поруч.

І що це за правда? Це вражаюча обіцянка, яку Ісус дає в Євангелії від Івана:

"Я — живий хліб, що зійшов з небес. Хто з'їсть цей хліб, житиме вічно. Хліб, який я дам, — це моя плоть за життя світу.» (Івана 6:51)

Звучить майже як суперечність, чи не так? Бог, який створив увесь всесвіт, ставши простим шматком хліба. Господь усього стає їжею для Свого народу. Чому хліб? Він міг обрати бути присутнім у повітрі, яким ми дихаємо, або у воді, яку ми п'ємо.

Можливо, Бог обрав хліб, бо це унікальна співпраця між Богом і людством. Повітря і вода — це чисто творіння Бога. Але хліб — це «плід землі і справа людських рук». Ми садимо насіння, доглядаємо за врожаєм, збираємо зерно і печемо буханець. Бог дає ріст, сонце і дощ. В Євхаристії Бог бере нашу смиренну жертву — роботу наших рук — і робить те, що людськи неможливо: перетворює її на Свого самого Я.

Наш щоденний хліб: більше, ніж мет афора

Це підводить нас до молитви, яку навчав нас Ісус: «Хліб наш насущний дай нам сьогодні». Ми, звісно, просимо їжу, необхідну для виживання. У нашому сучасному світі легко відчувати, що ми володарі власної долі. Однак раптова хвороба, втрата роботи чи стихійне лихо швидко нагадують нам, що ми не контролюємо ситуацію. Ми — опікуни, а не господарі, і залежимо від Божого благословення у всьому.

Але ця молитва йде глибше. Коли ми молимося за «наш» хліб, ми визнаємо, що ми — спільнота. Як пише святий Павло:

"Бо хліб — один, ми, хоч і багато, — одне тіло, бо всі ми їмо один хліб." (1 Коринтян 10:17)

Хліб на нашому столі призначений для того, щоб ділити його з тими, у кого менше. Хліб Життя, Євхаристія, має об'єднати нас в одну сім'ю — Церкву. Ніхто не є островом; Ми відповідаємо один за одного.

Ост ання думка Папи

У своїй книзі «Ісус з Назарету» Папа Бенедикт XVI розмірковує саме над цією ідеєю. Він зазначає, що для ранніх Отців Церкви «наш хліб» у Отче нашій молитві безпосередньо вказував на Євхаристію. Він пише:

«Ми, кому дозволено приймати Євхаристію як хліб, все ж завжди повинні молитися, щоб ніхто не був відрізаний, відокремлений від Тіла Христового... Тому ми також щодня молимося

за 'наш' хліб, тобто Христа, щоб ми, хто перебуваємо і живемо в Ньому, не відірвалися від Його освячення і Його перебування.»

Це наше завдання. Просячи наш насущний хліб, ми просимо благодать залишатися єдиними з Христом в Євхаристії. Ми довіряємо своє життя, сумніви та «неможливі» проблеми Богу, який щодня робить неможливе можливим на наших вівтарях. Він повністю віддає нам Себе, щоб ми могли повністю віддати себе Йому.

У любові Христові,
Отець Ентоні

ІКОНИ ЄВАНГЕЛІСТІВ, АПОСТОЛІВ І СВЯТИХ: 30 СВЯТИХ БОРИС І ГЛІБ

Принци, які обрали корону мучеництва

Кожна нація має своїх героїв, але для християнського народу найглибшими героями є його святі. Це чоловіки та жінки, чия віра допомогла сформувати душу нації. Ми бачимо це по всьому християнському світу, де певні святі стають духовними опорами для свого народу.

Подумайте про це:

- ❖ У Болгарії вони вшановують царя Бориса, який привів свою країну до східного християнства.
- ❖ У Сербії це Стефан Неманя — великий об'єднувач середньовічних сербських земель.
- ❖ У Македонії поклоніння зосереджене на святих Кирилі та Мефодіях, самих «апостолах слов'ян».
- ❖ А на землях Русі особливе місце займають такі постаті, як свята Ольга Київська та святий Олександр Невський.

Але першими місцевими святими, яких прославили на Русі, були двоє братів — Борис і Глеб. Їхня історія — це сирий, потужний урок вибору шляху Христа замість шляху світської сили.

Історія братерства та зради

Легенда про Бориса і Глеба — це жорстока історія, що ніби з XI століття. Вони були молодими синами великого святого Володимира, правителя, який охрестив Київську Русь. Після смерті Володимира у 1015 році спалахнула жорстока боротьба за владу. Їхній амбітний старший зведений брат, Святополк (пізніше відомий як «Проклятий»), захопив трон у Києві.

Боячись суперників, Святополк вирішив усунути своїх популярних молодших братів. Він послав вбивць, щоб вбити Бориса першими. Згідно з хроніками, Борис знав, що вони прийдуть. Його солдати закликали його боротися, захопити трон, який належав йому. Але Борис відмовився підняти руку на власного брата, обравши натомість молитися і прийняти його смерть як «страстоносець», наслідуючи добровільну жертву Христа. Він загинув під час молитви.

Його молодшого брата Глеба заманив на смерть Святополк, і він зазнав подібної долі, померши з молитвою на губах.

Перші святі своєї землі

Цей акт ненасильницького, подібного до Христа прийняття смерті перед лицем несправедливості шокував совість народу Русі. Жертва братів стала точкою об'єднання,

духовним наріжним каменем для молоді християнської нації. Відданість їм поширилася, як лісова пожежа.

Московська школа: святі Борис і Гліб, оточені сценами зі свого життя. Кінець XIV століття, Державний російський музей у Санкт-Петербурзі.

У 1072 році, менш ніж через 60 років після їхньої смерті, Борис і Глеб були офіційно канонізовані, ставши першими корінними святими своєї землі. Їхня історія допомогла сформувати нову християнську ідентичність, показавши, що святість — це не лише далекі апостоли чи іноземні єпископи — його можуть досягти їхні власні князі на їхній землі.

Як ми їх бачимо сьогодні

В іконографії Борис і Глеб майже завжди разом, що є свідченням їхньої спільної історії.

- ❖ Княжеський одяг: Їх зображують у розкішному одязі та князівських капелюхах, що нагадує нам про їхнє шляхетне походження.
- ❖ Меч Мученика: Вони тримають мечі, але не як знак агресії. Тут меч символізує їхній статус воїнів за Христа і є атрибутом їхнього мучеництва — самим інструментом їхньої жертви.
- ❖ Спільне свідчення: Їх часто зображують поруч, іноді верхи, назавжди об'єднаних у свідченні Євангелія.

Ікони, що збереглися, деякі з яких датуються століттями, — це не просто історичні артефакти. Вони є вікном у фундаментальний момент віри —

історію, яка навчає нас, що остаточна перемога не в троні чи короні, а у вірності Христу, навіть до смерті.

Поранене світло

Коментарі до Євангелія від святого Івана

Євангеліє від Святого Івана використовується в лекціонарії для неділі на певні події, свята та урочистості, а також у певні пори року, наприклад, на Великдень, Різдво.

Розділ 26

Погляд нареченої

Івана 15:9–17

Погляд, що захоплює Бога

На духовному ринку сучасного світу легко відчутися перевантаженим. Віри та філософії подаються як продукти на полиці супермаркету — Будда, Крішна, «Енергія космосу». Всі вони ніби обіцяють спокій і задоволення, і коли ми стикаємося з такою кількістю варіантів, які задовольняють одну й ту ж потребу, наші споживчі інстинкти спрацьовують: ми шукаємо найпростіший або найдешевший.

Але що, якщо ми все переплутаємо? А що, якщо віра — це не вибір продукту, а усвідомлення

того, що нас уже обрав Творець? Ісус прямо сказав своїм апостолам: *«Ви не обрали Мене, а Я обрав вас»* (Івана 15:16). Цей один рядок перевертає весь сценарій. Ми не духовні покупці, які шукають вигідні пропозиції; ми — улюблені, яких шукає живий Бог.

Листівка з океаном

Дуже спокусливо спробувати модну духовність того часу, змішавши трохи цього і трохи іншого, і, можливо, відкласти вимоги католицизму. Але з часом душа знає. Це різниця між тим, щоб стояти на березі, відчувати бризки справжнього моря і дивитися на дешеву листівку з океанськими хвилями. Одна — жива реальність; Інший — плоска, безжиттєва імітація.

Духовне життя — це не програма самодопомоги, яку ми будемо; Це дар, який ми отримуємо. Це Святий Дух, сама любов Бога, що наповнює людське серце. Ми бачимо цю сиру силу в Діях апостолів, коли Дух спускається на Корнелія та його родину. Пітер навіть не закінчив свою проповідь! Він все ще намагався самотійно розповідувати Євангеліє неєврею. Але Дух не став чекати. Божа любов — це потоп, що лише чекає, щоб прорватися.

Лише одна тріщина в дамбі

Отже, що ж Богу потрібно від нас, щоб випустити цей потік благодаті? Майже нічого. Йому просто потрібна тріщина, маленька щілина в дамбі наших сердець.

- ❖ Для *Корнелія*, римського центуріона, тріщиною була проста симпатія до Бога євреїв, яку він виражав молитвою та милостинею.
- ❖ Для *Саула*, переслідувача, це був перший укол провини після схвалення вбивства святого Стефана.

Ось і все, що потрібно. Один добрий імпульс, одна благородна думка, один рух серця до Бога — і Його любов проривається з нездоланною силою. Це любов, що долає неможливі прірви — як між язичницьким римським солдатом і єврейським рибалкою.

Приголомшлива довіра Бога

Якщо задуматися, природа цієї любові вражає. Бог віддає нам Себе повністю, нічого не стримуючи. Він довіряє нам самим серцем, навіть коли ми ще не можемо довіряти собі. Ісус сказав Своїм учням:

"Я повідомив вам ВСЕ, що чув від свого Батька." (Івана 15:15)

Все. Він не приховував жодної таємниці, не приховував жодної частини Себе. Це любов, яка абсолютно вразлива і повністю відкрита. І цей неймовірний дар, отриманий, не можна тримати в собі. Вона вимагає, щоб її виливали, навіть на тих, хто здається нам далеким чи чужим, так само, як Корнелій був для Петра.

Сила одного погляду

Але що ми зробили, щоб заслужити таку повну, щиру любов? Ось у чому прекрасний секрет. Бог так відчайдушно прагне любити нас, що схопиться за найменшу причину для цього.

У «Пісні пісень», великій любовній поемі Біблії, наречений проголошує своїй нареченій:

"Ти завоювала моє серце, моя сестро, моя наречена; ти завоював моє серце одним поглядом очей, однією кулькою свого намиста." (Пісня пісень 4:9)

Подумайте про це. Король зачарований **одним поглядом**. Єврейське слово для цієї «однієї намистини» — АНАК. Це означає маленький прикраса, щось маленьке. Але цікаво, що АНАК також може означати «гігант».

Чи може бути так, що наш найменший, найщиріший акт любові — проста молитва, момент

співчуття, погляд до неба — вважається Богом чимось гігантським? Цей крихітний, чистий, як золото, жест має силу справити на Нього колосальне враження, стаючи всіма причинами, які Йому потрібні, щоб відкрити шлюзи Своєї любові.

Бог не є неохочим дарувальником. Він — коханець, який активно шукає причину зачаруватися нами. Як писав рабин Єхіель Геллер, Бог каже: «Ти можеш зачарувати мене навіть однією праведною людиною; Ти притягуєш мене до себе, коли дотримуєшся хоча б однієї заповіді.»

Один праведний чоловік, Ісус Христос, був достатнім, щоб Бог був зачарований усім людством. І для нас дотримання єдиної заповіді любові — це достатньо, щоб небесний потоп пролився на кожен сухий куточок нашого життя. Все, що Він просить — це той один погляд.

Отець Ентоні

Благодать: Невидимий потік нашого духовного життя

Припини гребти, починай плисти

Чому наш підхід «старатися більше» до віри не розуміє суті.

Давайте будемо чесними. Більшість днів життя здається виснажливим. Ми поєднуємо роботу, сім'ю, фінанси та нескінченний гул сповіщень на телефонах. Ми намагаємося бути хорошими людьми. Ми намагаємося чинити правильно, молитися, щоб потрапити на месу в неділю. Але якщо бути чесними з собою, часто ми відчуваємо, що працюємо на межі, намагаючись прорватися лише силою волі.

Ми кажемо собі: «Якщо я постараюся трохи більше, я зможу стати кращим католиком, кращим подружжям, кращим батьком.» Це євангеліє самостійності, менталітет «підтягуйся за свої ноги», який наша культура невпинно проповідує.

Але це не католицький шлях. Таємниця, невидимий двигун усього християнського життя, — це зовсім інше: БЛАГОДАТЬ.

Це слово ми чуємо постійно в проповідях і молитвах, але що воно насправді означає? Це може звучати абстрактно, як якийсь богословський пил піксі. Насправді благодать — це наймогутніша і найвідчутніша сила у всесвіті.

Невидимий двигун віри

У найпростіших словах, благодать — це участь у самому **житті Бога**. Катехизм чудово це формулює:

Благодать — це участь у житті Божому. Вона вводить нас у інтимність тринітарного життя: через Хрещення християнин бере участь у благодаті Христа, Голові Свого Тіла. Як «усиновлений син», він відтепер може називати Бога «Отцем» у єдності з єдиним Сином. Він приймає життя Духа, який вдихає в нього милосердя і формує Церкву.

(Катехизм Католицької Церкви, 1997)

Думайте про це не як божественне «браво!» за хорошу поведінку, а як про божественне переливання енергії. Це власне життя Бога, що живе в нас, зцілює нашу зламану природу і підносить нас до рівня, якого ми ніколи не змогли б досягти самі.

Найважливіше, що слід пам'ятати, — це благодать — **це безкоштовний і незаслужений дар**. Ти не можеш це заслужити. Ти не можеш це купити. Ти не можеш поспішати, щоб

заслужити це. Бог дає нам його просто тому, що любить нас. Наша робота — не заслужити її, а прийняти і співпрацювати з цим.

Два смаки благодаті

Щоб допомогти нам зрозуміти цей дар, Церква традиційно говорить про благодать двома основними способами: **освяченням благодаті** та **справжньою благодаттю**. Корисна аналогія — уявити операційну систему на вашому комп'ютері та спливаючі сповіщення, які ви отримуєте.

<i>Тип благодаті</i>	<i>Аналогія</i>	<i>Що він робить</i>
Освячуюча благодать	«Операційна система» Душі	Стабільний, постійний дар, який робить нас святими та усиновленими дітьми Божими. Це стан дружби з Ним.
Справжня благодать	«Божественний поштовх» або спливаюче вікно	Тимчасове втручання Бога, яке допомагає нам чинити добро і уникати зла у конкретні, повсякденні моменти.

Освячення благодаті — це справжній прорив. Це стан «правильності» з Богом. Вперше ми отримуємо цей неймовірний дар під час Хрещення, коли він змінює наші душі зсередини і робить нас храмами Святого Духа. Хоча ми можемо трагічно втратити цю благодать через смертний гріх, неймовірна милість Божа дозволяє нам повністю відновити її через Таїнство Примирення. Це сталий, життєдайний струм, що з'єднує нашу душу з Богом.

Справжні благодати — це щоденні іскри. Це маленькі Божі втручання, Його хвилина за миттю допомагає нам залишатися на правильному шляху. Це той момент, коли ти:

- ❖ Відчуйте раптове бажання зателефонувати другові, якому важко.
- ❖ Прикусіть язика за зубами, замість того щоб відповідати різким словом у суперечці.
- ❖ Раптом зрозумійте уривок із Писання по-новому під час меси.
- ❖ Знайди сили вставати з ліжка для Адорації, коли відчуваєш втому і лінь.

Це божественні поштовхи, які ведуть нас, зміцнюють і завжди вказують назад до Нього.

Як доторкнутися до благодаті

Якщо благодать — це дар, як ми відкриваємо посилку? Бог, у своїй мудрості, не залишив нас у здивуванні. Він дав нам відчутні, гарантовані канали для прийняття Його життя:

Таїнства.

- ❖ **Хрещення:** Де все починається. Ми вперше очищені від гріха і наповнені освячуючою благодаттю.
- ❖ **Примирення (Сповідь):** духовна «кнопка скидання». Вона відновлює освячуючу благодать, коли вона втрачена, і наповнює нас справжньою благодаттю, щоб боротися з майбутньою спокусою.
- ❖ **Євхаристія:** Джерело і вершина нашої віри! Тут ми отримуємо не лише благодать; ми приймаємо самого Творця благодаті — самого Ісуса Христа. Це духовна суперіжа для душі.
- ❖ **Миропомазання, Шлюб, Священний сан, Помазання хворих:** Кожна з цих причин надає особливу, потужну благодать для певного стану життя або моменту глибокої потреби.

Поза таїнствами ми відкриваємося для благодаті через молитву, читання Писання, акти милосердя та просто прагнення жити добродієм життям.

Вітрильник і гребний човен

Уявіть духовне життя як подорож через величезний океан до далекого берега (Раю).

Самодостатня людина сідає в човен. Він тягне весла з усієї сили — власною силою волі, планами, зусиллями. Можливо, він досягне певного прогресу, але зрештою втомиться, розчарується і почне ходити по колу.

Людина, яка живе благодатно, сідає в вітрильник. Все одно потрібні зусилля — потрібно підняти вітрило, тримати руль і керувати. Це наша співпраця. Але справжня сила, сила, що фактично рухає човен по воді, — це вітер.

Цей вітер — благодать Божя. Це сила, що нескінченно більша за нашу власну. Наше завдання — просто розташувати вітрило, щоб його зловити.

Тож наступного разу, коли відчуєш себе перевантаженим, виснаженим і ніби працюєш на межі сил, перестань гребти так інтенсивно. Глибоко вдихни. Іди на сповідь. Прийми Євхаристію. Проведіть п'ять тихих хвилин у молитві.

Підніміть вітрило, і нехай невидимий, життєдайний вітер Божої благодаті понесе вас додому.

Навколо світу

Іноді пропущені новини

КИТАЙ

Нові AI-очі BIG BROTHER

Звучить як дистопічна література, але це сучасна реальність. Пекін посилює свою величезну мережу спостереження за допомогою сучасного ШІ. Ми говоримо про нові камери та програмне забезпечення, розроблене для аналізу поведінки, прогнозування заворушень і навіть позначення потенційних самогубств — усе це з мінімальним людським контролем. Мета штату проста: більший контроль.

Як католики, це має змусити нас задуматися. Це не лише політичне питання; Це глибоко моральна ідея. Коли уряд прагне контролювати, передбачати і зрештою контролювати людську поведінку в такому масштабі, він фундаментально атакує нашу Богом дану гідність. Ми не просто точки даних в алгоритмі чи шестерні в автоматі станів. Ми — душі, наділені вільною волею.

Це прагнення до технологічної досконалості створює суспільство, побудоване на страху, а не на вірі. Це моторошна спроба створити світ без помилок, але при цьому вона ризикує вичерпати нашу саму людяність. Справжній порядок походить із чесноти та грації, а не з холодного погляду всевидячої камери. Це суворе нагадування, що будь-яка технологія, яка зменшує людську свободу та гідність, зрештою працює проти загального блага.

ВІРМЕНІЯ

ПРАВДА ПІД ОБЛОГОЮ У ВІРМЕНІЇ

Це знайомий, потворний підхід, який ми бачимо у Вірменії напередодні парламентських виборів. Росія проводить кампанію дезінформації та політичних погроз, щоб підірвати проєвропейський уряд прем'єр-міністра Нікола Пашиняна. Витоки документів свідчать про скоординовану спробу посіяти недовіру через соціальні мережі та погрожувати вірменам війною та економічними труднощами — наприклад, підвищенням цін на бензин — якщо

вони не проголосують на користь Москви.

Якщо дивитися на це з католицької точки зору, це більше, ніж просто геополітика; Це глибока моральна проблема. Ця кампанія є прямим нападом на правду, наріжний камінь справедливого суспільства. Використання страху і примусу порушує гідність і суверенітет вірменського народу, позбавляючи його Богом даної свободи визначати власне майбутнє. Погрози країні з такою ж долею, як Україна, за прагнення до тісніших зв'язків з Європою — це форма політичного шантажу, що порушує справедливість.

Наша віра закликає нас стояти в солідарності з пригнобленими і молитися за світ, де поважається національний суверенітет і політичний дискурс базується на правді, а не на маніпуляціях.

МЕКСИКА

ЧЕМПІОНАТ СВІТУ ДЛЯ НЕБАГАТЬОХ?

Чемпіонат світу 2026 року, задуманий як глобальне святкування, викликає в Мексиці більше розчарування, ніж радості. Під час спільного проведення з США та Канадою багато мексиканців вважають слоган «Кубок світу для всіх» порожнім, що вказує на видовище, створене для заможних туристів, а не для них.

Ця ситуація створює явний моральний виклик. Скарги стосуються не лише логістики; Вони про справедливість. Місцеві жителі стикаються з неймовірно високими цінами на квитки і бачать, як їхні міста отримують косметичні оновлення — нові фрески та ремонт доріг — тоді як термінові ремонти інфраструктури ігнорують. Ця «туристизація» ставить прибуток для кількох підприємців вище за добробут громади.

Такий підхід суперечить принципу загального блага та преференційному варіанту для бідних. Подія, яка поглиблює соціальні розбіжності, виключає місцеве населення через витрати і використовує спільноту як простий фон для комерційної вигоди, не проходить фундаментальний етичний тест. Обмежувальні візові політики для США та Канади лише посилюють це виключення.

Зрештою, ми повинні запитати: чи служить ця подія людській гідності, чи просто ринку? Справді успішне святкування має підняти всіх, а не лише привілейованих.

ЦИФРОВИЙ НАПАД НА ДИТЯЧУ НЕВИННІСТЬ

Збільшення на 300%

Це моторошна статистика: 300% зростання матеріалів про жорстоке поводження з дітьми, створених ШІ, лише за один рік, згідно з нещодавнім звітом інтернет-моніторингової платформи. Цей жахливий тренд підживлюється легко доступними додатками для «оголення», які цифрово знімають одяг із фотографій.

Найболючіша частина? Джерелом часто є невинні фотографії дітей, які горді батьки та родина публікують у соцмережах.

Це більше, ніж технологічна проблема; Це глибока моральна криза. Кожен фальшивий образ — це серйозний напад на Богом дану гідність дитини, який ставиться до людини, створеної за Його образом, як до об'єкта гріховного задоволення. З удосконаленням

технологій відрізнити ці шкідливі підробки від реальності стане майже неможливо, що підриває наше відчуття істини.

Хоча запропоноване законодавство ЄС, як-от Закон про ШІ, яке вимагатиме маркування контенту ШІ, дає промінь надії, це лише часткове рішення. Це битва за душу. Вона вимагає нашої пильності як суспільства та оновленої відданості батьків розсудливо захищати образи та невинність своїх дітей у світі, де цифрова темрява знаходиться лише в один клік.

Ми читаємо Папу Лева

Посібник нашого Папи про те, як залишатися людиною в епоху ШІ

Будьмо чесними, стрімке зростання штучного інтелекту може здаватися трохи надто складним. Це захопливо, трохи лякає, і це породжує великі питання про те, що означає бути людиною. На щастя, нам не залишається розібратися з цим самим. У своїй останній енцикліці «*Magnifica humanitas*» Святіший Отець дає нам духовну та практичну дорожню карту для навігації на цьому новому цифровому континенті з збереженою вірою та гідністю.

Ось деякі ключові висновки для життя нашою вірою у світ завтрашнього дня.

Перш за все: чим не є ШІ

Перш ніж ми зможемо зрозуміти, як користуватися ШІ, нам потрібно зрозуміти, що це таке — і, що важливіше, чим він не є. Папа проводить чітку і вирішальну межу між машиною і людиною.

Так звані системи штучного інтелекту не проходять досвіду, не мають тіла, не відчують радості та болю, не дозрівають у стосунках і не знають зсередини, що означають любов, робота, дружба та відповідальність. Вони також не мають моральної совісті: вони не судять добро і зло (99).

Це потужне нагадування. Незалежно від того, наскільки розумною здається програма, їй бракує душі, совісті та життєвого досвіду, який робить нас людьми. Він може обробляти дані, але не може любити. Він може виконати команду, але не може проявити милосердя.

Новий критерій нової епохи

У світі, одержимому технологічною потужністю та ефективністю, енцикліка закликає нас вимірювати наш прогрес за іншим стандартом: любов'ю.

Якість цивілізації вимірюється не силою її засобів, а турботою, з якою вона здатна оточувати людину, здатністю розпізнавати іншого як обличчя, а не як функцію (114).

Технологія, яка обіцяє «звільнити» нас, є фальшивим ідолом, якщо вона зрештою ставиться до людей, як до шестерень у машині, або, що гірше, створює «нові форми глобального підкорення» (173). Остаточний тест для будь-якої нової технології — не в її потужності, а в тому, чи служить вона величезній гідності кожної людини.

План гри: Заклик до дії для пораненого світу

Отже, який план дій? Енцикліка не просто діагностує проблему; Він дає нам накази на відправлення. Це заклик позбутися нашої духовної сліпоти і стати тим, що Папа називає «розсудливими будівельниками» кращого світу.

1. ПОВЕРНУТИ СОБІ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Ми не можемо просто дозволити технологіям і ринковим силам працювати на автопілоті. Політика і суспільство мають моральний обов'язок спрямовувати ці потужні інструменти на благо спільного блага.

В епоху штучного інтелекту та робототехніки все вже не можна довірити лише «невидимій руці» ринку: політика має обов'язок надати економічним і технологічним процесам напрямок, узгоджений із спільним благом, підтримуючи гідну працю, соціальну інтеграцію та справедливий розподіл вигод, що походять від інновацій (163).

2. ВІДМОВИТИСЯ БУТИ НЕЙТРАЛЬНИМ

В епоху інформаційного перевантаження легко оніміти або подумати, що світові проблеми надто великі для нас. Святіший Отець застерігає нас від цієї спокуси.

Існують конфлікти, перед якими неправильно залишатися нейтральним... Коли ми стикаємося з бомбардуваннями цивільного населення, нападами на лікарні, школи та інфраструктуру, необхідну для життя, а також насильством, що впливає на дітей, ми стикаємося зі скандалами, які ранять саме людство (216).

Побудова світу у стані війни — це зло, яке «має називатися своїм ім'ям» (210). Наш головний інструмент проти цього зла — діалог, який Папа називає «головним інструментом співіснування між людьми та народами» (219).

3. ІНВЕСТУЙТЕ В ТЕ, ЩО СПРАВДІ ВАЖЛИВО

Шлях уперед не знаходиться в новому додатку чи кращому алгоритмі. Вона полягає у вихованні людської душі та наших стосунків одне з одним. Папа закликає нас зосередитися на трьох ключових сферах:

- ❖ Освіта: Ми повинні навчати наших дітей — і себе! — «визнавати маніпуляцію, захищати власну гідність і поважати гідність інших також у цифрових середовищах» (142). Цифровий світ — це нове поле місії, «новий континент, що закликає до євангелізації і потребує щедрих місіонерів, зрілих у вірі» (238).
- ❖ Стосунки: Ми маємо активно культивувати реальну, фізичну присутність. Жодна кількість часу перед екраном не замінить благодать бути разом.
  - Я заохочую створення місць і моментів, у яких фізична присутність залишається незамінною: спільнота, зібрана за столом, зібрана християнська спільнота, візит до самотніх або служіння бідним. Це ознаки людяності (239).
- ❖ Справедливість і мир: Ми всі покликані бути активними учасниками побудови кращого світу, «не вдаючись ні до духовності, ні до наших маленьких світів» (236). Це означає залишатися вірним правді та працювати заради світу, який справедливий і мирний для всіх.

Послання «*Magnifica humanitas*» зрештою є глибокою надією. Технології — це інструмент, а не доля. Вкорінюючись у вічних істинах нашої віри, ми можемо використати ці нові інструменти для побудови цивілізації любові, яка справді вшановує величну людяність, даровану нам Богом.

На мою думку

Комуністичний штучний інтелект

Не бійся робота: католицький погляд на ажіотаж навколо «штучного інтелекту».

Зараз неможливо переглянути новини чи випити кави з друзями, щоб хтось не згадав про це — штучний інтелект. Нас оточує вир ажіотажу: одні попередження про дистопічне

майбутнє, інші захоплюються неймовірними можливостями.

Перш ніж захопитися, давайте почнемо з простого, але важливого факту: інструмент, який ми називаємо «штучним інтелектом», не є ні штучним, ні інтелектуальним. Розуміння цього допомагає нам прорізати шум і побачити, що насправді відбувається.

Що таке справжній інтелект?

Спершу поговоримо про «інтелект». Нам кажуть, що ці нові програми «розумні», бо можуть обробляти величезні обсяги даних зі швидкістю блискавки, писати есе або створювати картину. Але чи це справжній інтелект?

Ні. Калькулятор швидший у математиці, ніж будь-яка людина, але ми не називаємо його розумним. Машина, яка імітує стиль художника, не є художником. Справжній інтелект — це набагато більше.

З католицької точки зору відповідь очевидна. Інтелект — це дар від найвищої Надрозумної Істоти — самого Бога. Вона нерозривно пов'язана з тим, що жодна машина ніколи не може мати:

- ❖ Самосвідомість: Знання, що «Я є».
- ❖ Вільна воля: здатність обирати між добром і злом.
- ❖ Душа: духовна життєва сила, що з'єднує нас із нашим Творцем.

Інтелект — це іскра божественного в нас. Вона народжується з духовної енергії, яку людина, незважаючи на свій геній, ніколи не зможе створити з нічого (ex nihilo). Жоден інструмент, яким би складним він не був, не може мати суб'єктивного досвіду, моральної совісті чи внутрішнього життя. Це просто код і схема. Називати це «розумом» — це суттєво применшувати значення людини.

Проблема мови

Слово «штучний» теж не підходить. Термін означає копію або імітацію чогось реального. Але ці інструменти навіть не імітують інтелект; вони просто виконують складні команди, які їм дають їхні творці.

Називати машину «розумною» — це форма антропоморфізму, та сама помилка, яку ми робимо, коли кажемо, що буря «зла» або наша машина «не хоче заводитися». Ми проектуємо людські якості на нелюдський об'єкт. Можливо, це корисна метафора, але небезпечна, якщо почати в неї вірити.

Науково-фантастичні кошмари та стародавні міфи

Це більше, ніж просто філософська дискусія. Правильне визначення допомагає розвіяти дикі страхи, які підживлює наукова фантастика. Протягом століть нам розповідали історії про машини, що повстають проти своїх господарів — бачення, народжене з помилки ставлення до інструментів як до людей.

Цей страх також спирається на набагато давніший, гностичний міф: історію про Голема. Це давня історія про те, як людина намагається створити життя через таємні знання, фактично намагаючись зіграти роль Бога. Це застережлива історія про гріх гордості, віру в те, що наш власний геній може зрівнятися з геніальністю Творця. Сьогодні ми бачимо відлуння цієї ілюзії у працях таких постатей, як Юваль Харарі, який розмірковує про створення «напівбогів-людей». Це не глибоке прозріння; це міф про Голема, замаскований сучасною технологічною мовою.

Справжня небезпека: Хто наливає глечик?

Отже, якщо ми не повинні боятися повстання роботів, то яка ж справжня небезпека? Вона

полягає в тому, щоб забути, що ШІ є інструментом, і, як будь-який інструмент, він настільки добрий, наскільки хороший чи поганий людина, яка ним володіє.

Старе прислів'я каже, що глечик пахне тим, що в нього востаннє наливали. Так само і з цими інструментами ШІ. Вони смердять тим, чим наповнені.

Це критичний момент. Ці системи програмуються людьми зі своїми власними упередженнями, цілями та світоглядами. Якщо інструмент запрограмований світськими, глобалістично орієнтованими компаніями для просування «політкоректності», то відповіді, які він генерує, відобразатимуть цю ідеологію. Результат буде складним поєднанням інформації та пропаганди, що ускладнить відрізнення правди від неправди.

Замість «штучного інтелекту» було б точніше назвати ці інструменти «механічними генераторами ідеологій». Вони є надзвичайно потужними інструментами для поширення певного світогляду у величезних масштабах. Брехня має багато облич. Це може бути велика, смілива брехня, повторена тисячу разів, або тонка «суміш» правди і брехні, майстерно змішана для заплутання і введення в оману.

Наше завдання як католиків — не боятися машини, а проявляти розсудливість. Ми повинні ставити під сумнів інформацію, яку вона нам дає, розуміти упередження її творців і, понад усе, ніколи не плутати відлуння людського програміста з голосом істинного, Богом даного розуму.

Тоні Вуд

Молитва

Будь ласка, пам'ятайте молитися за тих, хто хворий, потребує допомоги або просив наші молитви: Сесіл Фінн, Ендрю Маклафлін, Бетті Барбур, Клер Віггінс, Рассел Керролл, Люсі Каннінгем, Томмі МакГрорі-старший, Ліліан Кокс, Сара Кармайл і Долін Дурнін.

Будь ласка, тримайте в молитвах Мері Вероніку Макміллан (2014), Сару Терезу Кессіді (2016) та всіх, чиї ювілеї припадають на цей час.

Новини та події

Приєднуйтеся до нас на чай і каву в залі після недільної меси. Ми щиро вітаємо гостей і будемо раді поділитися з вами нашою гостинністю. Сподіваємося побачити вас там!

Алекс, Ольга та їхні троє хлопчиків хочуть подякувати всім, кого зустріли і кого прийняли, особливо тим, хто забезпечив багато чого особливо для малюка Миколи.

Стелла Маріс (раніше відома як Апостольство моря) шукає одного волонтера з цієї парафії, будь ласка, щоб допомогти з Морською неділею (яка цього року припадає на 11/12 липня) у цій парафії. Це день, коли Церква збирається разом, щоб молитися за моряків, рибалок і їхні родини, а також збирає другу колекцію на підтримку роботи Стелли Маріс. Волонтер зачитає заклик (який наведе Стелла Маріс) наприкінці Меси того ж вікенду. Якщо ви люб'язно це зробите, будь ласка, зв'яжіться з roland.hayes@stellamarismail.org

campbeltown@rcdai.org.uk

www.stkierancampbeltown.org

<https://www.facebook.com/campbeltownrcchurch/>

парафія Королівської дієцезії Аргайл і Островів; Charitable Trust, зареєстрована шотландська благодійна організація, SC002876
Парафіяльний настоятель: отець А. Вуд, Святий Кіран, Кемпбелтаун; Тел. 01586 552160